A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2016. január 14.*

„Mezőgazdaság — Export-visszatérítés — Baromfihús — A visszatérítés 0 euróban való rögzítése — Indokolási kötelezettség — A Bizottság részéről a szabványos indokolásra való szorítkozás lehetősége — A Bizottság szokásos gyakorlata a visszatérítések megállapítása területén — Az 1234/2007/EK rendelet 164. cikkének (3) bekezdése — A megkövetelt szempontok nem korlátozó jellege”

A T-549/13. sz. ügyben,

a **Francia Köztársaság** (képviselik: G. de Bergues, D. Colas és C. Candat, meghatalmazotti minőségben)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselik: D. Bianchi és K. Skelly, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

a baromfihús-ágazatban alkalmazandó export-visszatérítések megállapításáról szóló, 2013. július 18-i 689/2013/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL L 196., 13. o.) megsemmisítése iránt benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács),

tagjai: A. Dittrich (előadó) elnök, J. Schwarcz és V. Tomljenović bírák,

hivatalvezető: S. Bukšek Tomac tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2015. április 24-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 A jelen keresettel a Francia Köztársaság az Európai Bizottság által elfogadott azon jogi aktus megsemmisítését kéri, amellyel ez utóbbi a baromfihús ágazatban az egész fagyasztott csirkék három kategóriája tekintetében nullában rögzítette az export-visszatérítések összegét.

* Az eljárás nyelve: francia.

2 Az export-visszatérítésekre irányadó elveket a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK módosított tanácsi rendelet (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet) (HL L 299., 1. o.; helyesbítés: HL L 63., 30. o.) határozza meg.

3 Az 1234/2007 rendelet „Harmadik országokkal folytatott kereskedelem” című III. részének „Kivitel” című III. fejezete tartalmaz egy „Export-visszatérítések” című II. szakaszt, amely az említett visszatérítésekre vonatkozik. E rendelet 162. cikke úgy rendelkezik, hogy a kivitel világpiaci árfolyamok vagy árak alapján történő lebonyolításának lehetővé tételéhez szükséges mértékben, valamint az EUMSZ 218. cikkel összhangban kötött megállapodásokból eredő korlátokon belül az említett árfolyamok vagy árak és az európai uniós árak közötti különbséget export-visszatérítés révén ki lehet egyenlíteni, többek között a baromfihús ágazatba tartozó termékek tekintetében.

4 Az 1234/2007 rendelet 164. cikkének (1) bekezdése szerint az export-visszatérítések az Unió egészére nézve azonosak. Ugyanezen cikk (2) bekezdése szerint a visszatérítések mértékét a Bizottság állapítja meg, és azok megállapíthatók rendszeres időközönként, vagy egyes termékek esetében pályázati felhívással. E bekezdés azt is előírja, hogy a pályázati felhívás útján való rögzítés esetét kivéve, legalább háromhavonta egyszer meg kell állapítani azoknak a termékeknek a jegyzékét, amelyekre export-visszatérítés jár, valamint a visszatérítés összegét.

5 Az 1234/2007 rendelet 164. cikke (3) bekezdésének szövege a következő:

„Az egyes meghatározott termékekre vonatkozó visszatérítés mértékének megállapításakor az alábbi tényezők legalább egyikét figyelembe kell venni:

a) a fennálló helyzet és a várható folyamatok a következők tekintetében:

– az adott termék árai és rendelkezésre állása a közösségi piacon,

– a termék világpiaci árai;

b) a közös piacszervezés céljai, azaz az egyensúlynak, valamint az árak és a kereskedelem természetes fejlődésének a biztosítása ezen a piacon;

c) a Közösség piacán a kínálat és a kereslet közötti elhúzódó egyensúlyhiányt okozó zavarok elkerülésének a szükségessége;

d) a tervezett export gazdasági vonatkozásai;

e) a[z EUMSZ 218. cikk]nek megfelelően kötött megállapodásokból eredő korlátok;

f) a közösségi alaptermékeknek a harmadik országokba való kivitelre szánt, feldolgozott áruk előállításához történő felhasználása és a harmadik országokból a feldolgozási szabályok alapján behozott termékek felhasználása közötti egyensúly megteremtésének a szükségessége;

g) a legméltányosabb mértékű költségek az értékesítés, valamint a közösségi piacokról a közösségi kikötőkbe vagy más exporthelyszínekre történő szállítás, továbbá a rendeltetési országokba való továbbítás vonatkozásában;

h) a közösségi piacon meglévő kereslet;

i) a sertéshús-, a tojás- és a baromfihús-ágazat tekintetében az ezen ágazatok termékeinek a Közösségen belüli előállításához szükséges takarmánygabona-mennyiség közösségi árai és világpiaci árai közötti különbség.”

6 E szabályoknak megfelelően a Bizottság, végrehajtási rendeletek útján, rendszeres időközönként rögzítette a baromfihús-ágazatbeli export-visszatérítések összegét.

7 A baromfihús-ágazatban alkalmazott export-visszatérítések megállapításáról szóló, 2010. június 17-i 525/2010/EK bizottsági rendelet (HL L 152., 5. o.) elfogadása óta e visszatérítések összege a fagyasztott csirkék három kategóriáját illetően fokozatos csökkentés tárgyát képezte. Az export-visszatérítések összegét először 40 EUR/100 kg-ról 32,50 EUR/100 kg-ra csökkentették. Ez utóbbi összeget, miután azt nyolc egymást követő végrehajtási rendelet változatlanul hagyta, később a baromfihús-ágazatban alkalmazandó export-visszatérítések megállapításáról szóló, 2012. október 18-i 962/2012/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL L 288., 6. o.) értelmében 21,70 EUR/100 kg-ra csökkentették.

8 A baromfihús-ágazatban alkalmazandó export-visszatérítések megállapításáról szóló, 2013. január 17-i 33/2013/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL L 14., 15. o.), amely a szóban forgó fagyasztott csirkék három kategóriája tekintetében 10,85 EUR/100 kg összegű export-visszatérítési összegről rendelkezett, újabb csökkentést vezetett be. Ezen összeget később a baromfihús-ágazatban alkalmazandó export-visszatérítések megállapításáról szóló, 2013. április 18-i 360/2013/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL L 109., 27. o.) változatlanul hagyta.

9 A baromfihús ágazatban alkalmazandó export-visszatérítések megállapításáról szóló, 2013. július 18-i 689/2013/EU bizottsági végrehajtási rendelettel (HL L 196., 13. o.; a továbbiakban: megtámadott rendelet) a Bizottság többek között a fagyasztott csirkék három kategóriája – nevezetesen a 0207 12 10 9900, 0207 12 90 9190 és 0207 12 90 9990 kódszámúak – tekintetében nullában rögzítette az export-visszatérítés összegét.

10 A visszatérítéseknek a megtámadott rendelet mellékletében átvett és a baromfihús-ágazatban alkalmazandó export-visszatérítések megállapításáról szóló, 2011. október 20-i 1056/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL L 276., 31. o.) által nullában meghatározott összege a másik hat termékkategória – főként naposcsibék – tekintetében nem módosult.

11 A megtámadott rendelet melléklete szerint az export-visszatérítésekkel érintett célországok többek között a közel-keleti országok.

12 A megtámadott rendelet ezenfelül hatályon kívül helyezte az ezen időpontig a szóban forgó ágazatra vonatkozó visszatérítési szinteket rögzítő 360/2013 rendeletet.

13 A megtámadott rendelet (1)–(3) preambulumbekezdésének szövege a következő:

„(1) Az 1234/2007/EK rendelet 162. cikkének (1) bekezdése szerint a rendelet I. mellékletének XX. részében említett termékek világpiaci ára és uniós piaci ára közötti különbséget export-visszatérítés révén ki lehet egyenlíteni.

(2) A baromfihús-ágazat jelenlegi piaci helyzetére való tekintettel indokolt export-visszatérítéseket megállapítani az 1234/2007/EK rendelet 162., 163., 164., 167. és 169. cikkében meghatározott szabályokkal és kritériumokkal összhangban.

(3) Az 1234/2007/EK rendelet 164. cikkének (1) bekezdése szerint a visszatérítés mértéke a rendeltetési helytől függően változhat, különösen amennyiben ezt a világpiaci helyzet, egyes piacok sajátos követelményei vagy [az EUMSZ 218. cikkel] összhangban kötött megállapodásokból eredő kötelezettségek szükségessé teszik.”

Az eljárás és a felek kérelmei

14 A Törvényszék Hivatalához 2013. október 14-én benyújtott keresetlevelével a Francia Köztársaság előterjesztette a jelen keresetet.

15 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék úgy határozott, hogy megnyitja a szóbeli szakaszt, és a Törvényszék 1991. május 2-i eljárási szabályzatának 64. cikke szerinti pervezető intézkedések keretében felhívta a feleket, hogy írásban válaszoljanak bizonyos kérdésekre. A felek e felhívásnak a kitűzött határidőn belül eleget tettek.

16 A Francia Köztársaság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott rendeletet;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

17 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet mint megalapozatlant;

– a költségekről jelenleg ne határozzon.

A jogkérdésről

18 Keresetének alátámasztásaként a Francia Köztársaság két jogalapra hivatkozik. Az első az EUMSZ 296. cikk második bekezdésében írt indokolási kötelezettség megsértésén, a második pedig az 1234/2007 rendelet 164. cikke (3) bekezdésének megsértésén alapul.

1. *Az EUMSZ 296. cikk második bekezdésében írt indokolási kötelezettség megsértésére alapított, első jogalapról*

19 A Francia Köztársaság arra hivatkozik, hogy a megtámadott rendeletben a Bizottság nem világosan és nem egyértelműen tüntette fel érvelését, ebből következően az nem tette lehetővé, hogy az érdekeltek meg tudják védeni jogaikat, a Törvényszék pedig gyakorolni tudja a felülvizsgálati jogkörét. Szerinte a Bizottságnak explicit módon ki kellett volna fejtenie az indokolását, hiszen a megtámadott rendelet észlelhetően túllép a korábbi rendeletek keretein.

20 A Bizottság vitatja a Francia Köztársaság érveit.

Az indokolási kötelezettséggel kapcsolatos ítélkezési gyakorlatról

21 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 296. cikk második bekezdése által megkövetelt indokolásnak meg kell felelnie az adott jogi aktus jellegének, valamint világosan és egyértelműen kell megjelenítenie az azt meghozó intézmény érvelését, oly módon, amely lehetővé teszi az érintettek számára a meghozott intézkedés indokainak megismerését és az illetékes bíróságnak a felülvizsgálat gyakorlását (lásd: 1997. április 15-i Irish Farmers Association és társai ítélet, C-22/94, EBHT, EU:C:1997:187, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Nem szükséges, hogy az indokolás valamennyi jelentőséggel bíró tény- és jogkérdésre külön kitérjen, amennyiben azt a kérdést, hogy valamely aktus indokolása megfelel-e az EUMSZ 296. cikk második bekezdése követelményeinek, nem pusztán annak szövegére figyelemmel kell megítélni, hanem annak kontextusára, valamint az

érintett területre vonatkozó jogszabályok összességére való tekintettel is (lásd: 2003. március 6-i Interporc kontra Bizottság ítélet, C-41/00 P, EBHT, EU:C:2003:125, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

22 Szintén az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az indokolási kötelezettség terjedelme az adott jogi aktus jellegétől függ, és hogy az általános hatályú aktusok esetében az indokolás korlátozódhat egyrészt az aktus elfogadásához vezető helyzet egészének, másrészt a jogi aktus által kitűzött, elérendő általános célok megjelölésére (lásd: 2004. szeptember 9-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-304/01, EBHT, EU:C:2004:495, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

23 Ezenfelül a határozatok indokolása pontossága mértékének arányosnak kell lennie a vonatkozó lehetőségekkel, és azon technikai feltételekkel vagy határidővel, amelyek között, illetve amelyen belül meg kell hozni (1965. december 1-jei Schwarze-ítélet, 16/65, EBHT, EU:C:1965:117).

24 Egyébként az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az állandó döntéshozatali gyakorlatot követő határozat összefoglaló jelleggel, többek között az e gyakorlatra való hivatkozással is indokolható (lásd: 1990. február 14-i Delacre és társai kontra Bizottság ítélet, C-350/88, EBHT, EU:C:1990:71, 15. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2001. november 8-i Silos-ítélet, C-228/99, EBHT, EU:C:2001:599, 28. pont). A fent hivatkozott Delacre és társai kontra Bizottság ítéletben (EU:C:1990:71, 19. pont) a Bíróság kiemelte, hogy az ügy körülményeire való tekintettel, az irányadó jogi alapokra való hivatkozás a megtámadott határozatban megfelelt az indokolási kötelezettség követelményének, és hogy a szóban forgó támogatás összegének módosítása az egyes korábbi pályázatokhoz képest nem kellett, hogy külön indokolás tárgyát képezze. A Bíróság ezen ítélet 17. pontjában megállapította, hogy a támogatások legmagasabb összegeinek rögzítése „egységes eljárást képez, amelyet körülbelül tizenöt naponta megismételnek, és amelynek keretében a határozatok valamely, az érintett körök által tökéletesen ismert rendeletben kifejezetten szereplő szempontok alapján születnek meg, és e határozatok között sem elfogadásuk módját, sem tartalmukat illetően nincs számottevő eltérés”.

25 Az ítélkezési gyakorlatból viszont az is következik, hogy az uniós hatóság feladata explicit módon kifejteni az indokolását olyan esetben, amikor a határozat észlelhetően túllép a korábban hozott határozatok keretein (lásd: Delacre és társai kontra Bizottság ítélet, fenti 24. pont, EU:C:1990:71, 15. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; Silos-ítélet, fenti 24. pont, EU:C:2001:599, 28. pont).

26 A fenti 24. pontban idézett Silos-ítéletben (EU:C:2001:599, 29. pont), amelyre a Francia Köztársaság hivatkozik, a Bíróság azt állapította meg, hogy egy, a gabonaágazatbeli export-visszatérítések összegét nullában rögzítő rendelet indokolása nem felelt meg az indokolási kötelezettség követelményének. A Bíróság kimondta, hogy e rendelet indokolása, amely azonos annak a korábbi rendeletnek az indokolásával, amellyel a Bizottság a szóban forgó termékre vonatkozó visszatérítések összegét 74,93 ECU/tonnára emelte, nem szolgáltatott semmiféle különösebb magyarázatot arra, hogy milyen okok vezették a Bizottságot arra, hogy egy héttel ez utóbbi rendelet elfogadása után, tulajdonképpen eltörölje az említett visszatérítéseket, azáltal, hogy azok összegét 0 ECU/tonnára csökkenti le. A Bíróság egyébként ezen ítélet 30. pontjában kiemelte, hogy a világpiaci értékesítési lehetőségekre vagy körülményekre, illetve az uniós piac megzavarása elkerülésének szükségességére és a kivitel gazdasági aspektusára való puszta utalás, a Bizottság állításával ellentétben nem elegendő ahhoz, hogy megfelelő indokolást képezzen egy olyan rendelethez, amely szakít a Bizottság szokásos gyakorlatával, amely abból állt, hogy a visszatérítések összegét az érintett termék uniós piaci árai és világpiaci árai közötti eltérés függvényében rögzítették.

27 Ugyanakkor meg kell állapítani, hogy az fenti 23. pontban hivatkozott Schwarze-ítéletből (EU:C:1965:117) az következik, hogy a mezőgazdaság területén a szabványos indokolásokra való hagyatkozás bizonyos körülmények esetén elfogadható.

28 Ezenfelül a fenti 24. pontban hivatkozott Delacre és társai kontra Bizottság ítéletből (EU:C:1990:71, 15., 17. és 19. pont) az következik, hogy valamely jogi aktus indokolásában „az irányadó jogi alapokra” való hivatkozás elegendő lehet, amennyiben ezen aktus az állandó döntéshozatali gyakorlatot követi.

29 Amint azt Geelhoed főtanácsnok a Silos-ügyre vonatkozó indítványának (C-228/99, EBHT, EU:C:2001:196) 52. pontjában kiemelte, szokásos gyakorlaton azt az eljárást kell érteni, amelyet a Bizottság, a piacon uralkodó körülményekre figyelemmel állandó jelleggel folytat.

A megtámadott rendelet indokolásának megfelelő mivoltáról

30 A jelen ügyben azt kell megállapítani, hogy a megtámadott rendelet indokolása egy szabványos indokolásnak felel meg. Amint azt a Francia Köztársaság hangsúlyozza, ezen indokolás megegyezik azon korábbi rendeletek indokolásával, amelyek a visszatérítések összegét 32,50 EUR/100 kg-ban, 21,70 EUR/100 kg-ban, illetve 10,85 EUR/100 kg-ban határozták meg (lásd a fenti 7. és 8. pontot).

31 Megjegyzendő, hogy tekintettel az export-visszatérítési összegek rögzítésének rendszeres időközönkénti jellegére és a vonatkozó rendeletek elfogadására irányadó egységes eljárásra, a szabványos indokolások a fenti 24. pontban említett ítélkezési gyakorlat szerint elfogadhatók, amennyiben a Bizottság ezen összeg rögzítésekor a szokásos gyakorlatának megfelelően jár el. A Francia Köztársaság egyébként a keresetlevelének 31. pontjában elismeri, hogy a megtámadott rendelet az állandó döntéshozatali gyakorlat sorába illeszkedik, és hogy ennek alapján az főszabály szerint összefoglaló jelleggel is indokolható. Ugyanakkor úgy véli, hogy a Bizottságnak explicit módon ki kellett volna fejtenie az indokolását, hiszen a megtámadott rendelet észlelhetően túllép a korábbi rendeletek keretein.

32 Tehát meg kell vizsgálni, hogy a Bizottság a szokásos gyakorlatának megfelelően járt-e el az export-visszatérítések összegének a megtámadott rendeletben való rögzítésekor.

A Bizottság szokásos gyakorlatáról

33 A Törvényszék által feltett írásbeli kérdésre adott válaszában a Bizottság részletesen kifejtette az általa a megtámadott rendelet elfogadása idején a baromfihús-ágazatbeli export-visszatérítések összegének rögzítése területén követett szokásos gyakorlatot.

34 A Bizottság többek között kifejtette, hogy szokásos gyakorlata abból állt, hogy egyrészt elvégzett egy elméleti számítást az export-visszatérítések összegét illetően, amely az uniós piaci ár és világpiaci ár közötti különbségen alapult, másrészt elvégezte a piaci helyzet elemzését.

35 Ezenfelül a Bizottság kifejtette, hogy ami a fagyasztott egész csirkéket illeti, az árkülönbözetet egyrészt a FOB (free on board; költségmentesen a szállító jármű fedélzetén) paritáson számított franciaországi előállítási ár és a rendeltetési helyen a gazdasági szereplők által átutalt vételár (elfogadott világpiaci ár) közötti különbözet alapján, másrészt a FOB paritáson számított franciaországi előállítási ár és – amennyiben az rendelkezésre áll és naprakész – a brazil ár közötti különbözet alapján számította ki.

36 Rámutatott, hogy az általa végzett piacelemzés abból állt, hogy begyűjtötte a lehető legteljesebb körű gazdasági adatokat, amelyek többek között magukban foglalták a csirke heti átlagos uniós piaci árát, a csirke árának százalékos változását, a takarmányszója, takarmánykukorica és takarmánybúza árfolyamokat, az átváltási árfolyamokat, az alapanyagok árát, az összetett élelmiszerek változásait, a termelési és a baromfitenyésztési előrejelzéseket; az importot és az exportot.

37 A Bizottság ezenfelül kifejtette, hogy e szempontok összessége alapján átfogó következtetéseket lehetett levonni a piaci helyzetre vonatkozóan, amelye következtetések magukban foglalták a következőket: az uniós termelés, a baromfihús uniós piaci ára, az európai termelők haszonrése a táp költségének

függvényében, az uniós kivitel és behozatal helyzete, ideértve a visszatérítéssel történő kivitelt is, a nemzetközi piaci helyzet és árak (Brazília és Amerikai Egyesült Államok), figyelembe véve az átváltási árfolyamokat.

38 Az általa szolgáltatott magyarázat szerint a Bizottság a visszatérítés összegét e két szempont – vagyis az elméleti számítás és a piacelemzés – alapján határozta meg.

39 Ami a fenti 24. pontban hivatkozott Silos-ítéletből (EU:C:2001:599), és különösen annak 30. pontjából levonható következtetéseket illeti, amelyben a Bíróság a gabonaágazat vonatkozásában rámutatott arra, hogy a Bizottság szokásos gyakorlata abból állt, hogy a visszatérítések összegét az érintett termék uniós piaci ára és világpiaci ára közötti eltérés függvényében rögzítették, a Bizottság kifejtette, hogy az, hogy ő a visszatérítések összegét ezen árkülönbözet „függvényében” rögzítette, azt jelentette, hogy ez utóbbi egy olyan szempontot képezett, amelyet figyelembe vett. Kifejtette, hogy szokásos gyakorlata soha nem abból állt, hogy kizárólag ezt az egyetlen elemet vette volna figyelembe, és az export-visszatérítéseket az uniós piaci ár és a világpiaci ár közötti különbözet magasságában rögzítette volna, hanem mindig figyelembe vette az irányadó jogszabályok által a visszatérítések rögzítéséhez megjelölt egyéb szempontokat is.

40 A tárgyaláson ezzel kapcsolatban feltett kérdésre adott válaszában a Francia Köztársaság nem vitatta a Bizottság szokásos gyakorlatát, amely – a Bizottság részére írásban feltett kérdésekre adott válaszban kifejtetteknek megfelelően – egyrészt az export-visszatérítések összegére vonatkozó elméleti számításból, másrészt a piaci helyzet elemzéséből állt.

41 Meg kell vizsgálni azt a kérdést, hogy a megtámadott rendelet elfogadásakor a Bizottság eltért-e az általa ismertetett szokásos gyakorlatától. Ugyanis, abban az esetben, ha a Bizottság a megtámadott rendelet elfogadásakor eltért a szokásos gyakorlatától, akkor az általa a megtámadott rendeletben adott szabványos indokolás – a fenti 25. és 26. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően – nem lenne elegendő.

Arról a kérdésről, hogy a Bizottság eltért-e a szokásos gyakorlatától

42 A Törvényszék által a tárgyaláson feltett kérdésre adott válaszában a Francia Köztársaság nem vitatta, hogy a jelen ügyben a Bizottság egyrészt az export-visszatérítés összegét illetően elméleti számítást, másrészt piacihelyzet-elemzést végzett. A Francia Köztársaság nem vitatja, hogy a Bizottság, formális szempontból, az export-visszatérítéseknek a megtámadott rendeletben való rögzítéséhez a szokásos eljárást követte.

43 A Francia Köztársaság két tényezőre támaszkodik, amikor azt állítja, hogy a megtámadott rendelet észlelhető módon túllép a korábbi rendeletek keretein. Először is, azt állítja, hogy a visszatérítések összegének nullában való rögzítése újszerű intézkedés a szóban forgó termékek tekintetében. Másodszor arra hivatkozik, hogy a Bizottság szakított a szokásos gyakorlatával, amikor a megtámadott rendelet elfogadásakor a belső és a nemzetközi kontextusra támaszkodott.

– Az arra alapított érvről, miszerint újszerű intézkedésről van szó

44 A Francia Köztársaság azt állítja, hogy a Bizottság szakított a döntéshozatali gyakorlatával, mivel szerinte az export-visszatérítések összegének nullában való rögzítése a szóban forgó termékek tekintetében újszerű intézkedést képez.

45 Ugyanakkor hangsúlyozni kell, hogy önmagában az a tény, hogy ezen összeget elsőként rögzítették nullában a szóban forgó termékek tekintetében, még nem jelenti automatikusan azt, hogy a Bizottság szakított volna a korábbi gyakorlatával.

46 Az export-visszatérítések összegének módosítása a visszatérítési összegek rendszeres időközönkénti rögzítésének rendszerének velejárója, és így, ugyanaz az indokolás vonatkozhat egymástól igen eltérő export-visszatérítési összegekre is.

47 Ki kell emelni azt is, hogy – amint azt a Bizottság hangsúlyozza – a csökkentés abszolút összege megegyezett a két korábbi csökkentés összegével (32,50 EUR/100 kg-ról 21,70 EUR/100 kg-ra, majd 10,85 EUR/100 kg-ra). Ezenfelül a baromfihús-ágazat többi terméke tekintetében, főként a naposcsibék tekintetében, az export-visszatérítések összegét már 2011-ben is nullában rögzítették.

48 Mivel a Francia Köztársaság arra hivatkozik, hogy az export-visszatérítések összegének a korábbi rendeletekben való rögzítése az élő állatok kategóriájába tartozó termékekre vonatkozott, amelyek nem hasonlíthatók össze a megtámadott rendeletben szereplő export-visszatérítési összegek rögzítésének tárgyát képező baromfihússal, és a korábbi rendeletek az Amerikai Egyesült Államok kivételével a valamennyi célországba (rendeltetési helyre) irányuló exportra vonatkoztak, hangsúlyozni kell, hogy ezek az érvek az „újszerű intézkedés” fogalmának túlságosan széles értelmezésén alapulnak. Nem lehet azt állítani, hogy minden egyes alkalommal, amikor valamely termék és valamely meghatározott rendeltetési hely tekintetében az export-visszatérítési összeget elsőként rögzítik nullában, újszerű intézkedésről lenne szó. A baromfihús-ágazat az export-visszatérítési összegek fokozatos csökkenésével jellemezhető, és az ezen ágazatba tartozó termékek egy része tekintetében a visszatérítési összegeket már jóval korábban nullában rögzítették.

49 Amint azt a Bizottság hangsúlyozza, az export-visszatérítések összegének nullában való rögzítése tehát nem minősíthető váratlannak. Az említett visszatérítések összegének 10,85 EUR/100 kg-ról 0 EUR-ra való csökkentése strukturálisan nem tér el a korábban 32,50 EUR/100 kg-ról 21,70 EUR/100 kg-ra, majd 10,85 EUR/100 kg-ra való csökkentéstől.

50 Mivel a Francia Köztársaság a fenti 24. pontban említett Silos-ítéletre hivatkozik (EU:C:2001:599), hangsúlyozni kell, hogy abban az ítéletben a Bíróság nem csupán arra a körülményre támaszkodott, hogy az összeget azért rögzítették nullában, mert a szóban forgó rendelet szakított a Bizottság szokásos gyakorlatával, amely abból állt, hogy az export-visszatérítések összegét az uniós piaci ár és világpiaci ár közötti eltérés függvényében rögzítették. A Bíróság azt a körülményt is alapul vette, hogy a Bizottság mindössze egy héttel a szóban forgó rendelet elfogadása előtt az export-visszatérítések összegét 74,93 ECU/tonnára emelte. Abban az ügyben tehát az export-visszatérítés összegének egy olyan hirtelen csökkentéséről volt szó, amely nyilvánvalóan nem volt magyarázható a piaci helyzet változásával.

51 A jelen ügyben a csökkentés nem minősíthető váratlannak, hiszen az export-visszatérítési összegek fokozatos csökkentéseinek sorába illeszkedik, és a csökkentés abszolút összege megfelel a korábbi csökkentések összegének.

52 A Francia Köztársaság egyébként a tárgyaláson elismerte, hogy az export-visszatérítés összegének nullában való rögzítését nem kellett különösebben indokolni, hiszen azt a gazdasági adatok alátámasztották. Hangsúlyozni kell, hogy amint az a második jogalap első részének vizsgálatából kiderül (lásd alább: 87–142. pont), a Bizottság joggal vélekedhetett úgy, anélkül, hogy ezzel nyilvánvaló értékelési hibát vétett volna, hogy a piaci helyzetre figyelemmel nem volt szükséges pozitív összegű export-visszatérítést rögzíteni.

53 Az előzőekből következik, hogy a Francia Köztársaság azon érvét, miszerint „újszerű” intézkedésről volt szó, amely észlelhetően túllépett a korábbi rendeletek keretein, amiatt, hogy a visszatérítések összegét először rögzítették bizonyos termékek tekintetében nullában, el kell utasítani.

– A belső és a nemzetközi kontextus figyelembevételéről

54 A Francia Köztársaság azt állítja, hogy a Bizottság szakított a szokásos gyakorlatával, amikor a megtámadott rendelet elfogadásakor a belső és a nemzetközi kontextust, vagyis a közös agrárpolitika (KAP) jövőbeni hatálybalépésén, illetve a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) keretében az export-visszatérítések tekintetében folyó nemzetközi tárgyalások előrelátható kimenetelén alapuló szempontokat vette alapul.

55 A Bizottság azt állítja, hogy a belső és a nemzetközi kontextus figyelembevétele nem képez változást a gyakorlatában, hiszen olyan szempontokról van szó, amelyek az általános kontextus részét képezik, és amelyeket az 1234/2007 rendelet 164. cikkének (3) bekezdése értelmében a visszatérítési összegek minden egyes rögzítésénél figyelembe vesz, és azokat figyelembe is kell vennie.

56 Az utóbbi állítást illetően a Francia Köztársaság arra hivatkozik, hogy a Bizottság érvelése nem következetes, mivel ellenkérelmének 38. pontjában azt állítja, hogy köteles figyelembe venni a belső és a nemzetközi kontextust, míg ellenkérelmének 59. és 61. pontjában csupán azt írja, hogy az 1234/2007 rendelet 164. cikkének (3) bekezdésével nem ellentétes e szempontok figyelembevétele.

57 Azt kell megállapítani, hogy a Bizottságnak nincs semmiféle kötelezettsége arra, hogy figyelembe vegye a WTO égiszén belül folyó tárgyalásokat vagy a politikai iránymutatást tartalmazó módosításokat tartalmazó jogi szövegek véglegesítését. Ugyanis, a Bizottságot semmi sem kötelezi arra, hogy az export-visszatérítés összegének rögzítésekor figyelembe vegye azt a tényt, hogy a WTO keretén belül épp tárgyalások zajlanak azok eltörlését illetően, amennyiben e tárgyalások nem vezettek kötelező erejű megállapodás elfogadásához. Ami a KAP-ot illeti, hangsúlyozni kell, hogy csak 2013. december 17-én fogadták el azt a rendeletet, amely 2014. január 1-jétől kezdődő hatállyal úgy rendelkezik, hogy pozitív összegű export-visszatérítést csak válsághelyzet esetén lehet megállapítani (lásd: a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet [HL L 347., 671. o.] 196. cikkének (1) és (3) bekezdése, valamint 232. cikke (1) bekezdésének első albekezdése). A Bizottságot semmi sem kötelezte arra, hogy figyelembe vegye az új politikai irányvonalakat az export-visszatérítés összegének 2014. január 1-je előtt – vagyis még a szóban forgó új rendelkezések hatálybalépésének időpontja előtt – történő rögzítésekor.

58 Ugyanakkor megengedett volt a Bizottság számára, hogy figyelembe vegye a visszatérítés összegének rögzítésekor a KAP jövőbeni változását és a WTO keretében folyó tárgyalásokat, még ha ezekről a szempontokról az 1234/2007 rendelet 164. cikkének (3) bekezdése nem is rendelkezik kifejezetten (lásd részletesebben a 143–158. pontban alább).

59 Mindenesetre meg kell vizsgálni azt a kérdést, hogy amikor a Bizottság olyan szempontokat vesz figyelembe, amelyekről az 1234/2007 rendelet 164. cikkének (3) bekezdése nem rendelkezik kifejezetten, akkor a Bizottságnak e szempontokat az export-visszatérítések összegét rögzítő rendelet indokolásában kifejezetten meg kell-e említenie.

60 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy az általános hatályú jogi aktusok elfogadása mindig valamilyen általános politikai és gazdasági kontextusba illeszkedik. Még ha az 1234/2007 rendelet 164. cikkének (3) bekezdése kifejezetten meg is említ néhány figyelembe vehető szempontot, ettől még az export-visszatérítések összegét rögzítő valamely rendelet elfogadása ilyen kontextusban zajlik, amelyet a Bizottság – adott esetben – figyelembe vehet.

61 Hangsúlyozni kell, hogy a rendeletek indokolásában nem mindig szükséges megemlíteni ezt az általános kontextust. Ugyanis, mivel teljesen rendjén való, hogy a Bizottság figyelembe veszi az általános politikai és gazdasági hátteret, önmagában az a tény, hogy ezt meg is teszi, még nem jelenti azt, hogy a szokásos gyakorlatától eltérően jár el. Ezenfelül az általános politikai és gazdasági hátteret az érintett piaci szereplők általában ismerik.

62 Közelebbről, ami a Bizottság által a jelen ügyben figyelembe vett szempontokat illeti, a következőket kell kiemelni.

63 Először is, a WTO keretében az export-visszatérítések eltörlését vagy korlátozását illetően zajló tárgyalások azon általános kontextus részét képezik, amelyet nem feltétlenül kell megemlíteni egy export-visszatérítési összeget rögzítő rendelet indokolásában.

64 Ugyanis, amikor az export-visszatérítési rendszer nemzetközi szinten kritika tárgyát képezi, és a Bizottság vállalta azt a kötelezettséget, hogy megállapodás megkötésétől függően, eltörli az export-visszatérítéseket, olyan szempontról van szó, amely kihatással lehet a Bizottságnak az export-visszatérítések összegének rögzítése terén hozott döntéseire. Megjegyzendő, hogy a megállapodás megkötésétől függővé tett azon kötelezettséget, hogy 2013 végéig eltörli az export-visszatérítéseket, a Bizottság még 2005-ben, a WTO dohai fordulója keretében vállalta.

65 Ezenfelül, amint azt a Bizottság hangsúlyozza, lényegében a WTO keretében zajló tárgyalások azon kontextus részét képezik, amelyet az érintett piaci szereplők ismernek. Ugyanis természetes, hogy a harmadik országokba irányuló baromfihús-export területén aktív piaci szereplők figyelemmel kísérik a WTO keretében zajló, export-visszatérítésekkel kapcsolatos tárgyalásokat.

66 A folyamatban lévő ezen tárgyalások annak az általános háttérnek a részét képezik, amely azt eredményezheti, hogy a Bizottság fellépése határozatlanabbnak tűnik az export-visszatérítések összegének rögzítésekor.

67 Mivel teljesen rendjén lévő, ha a Bizottság figyelembe veszi az általános kontextust, a folyamatban lévő tárgyalások figyelembevétele nem jelenti azt, hogy a Bizottság szakít a szokásos gyakorlatával.

68 Másodszor, ami a jövőbeni politikai irányvonalak figyelembevételét illeti, a következőket kell megállapítani.

69 A megtámadott rendelet elfogadása idején a KAP reformja már politikai megállapodás tárgyát képezte, a jogszabályszövegeken pedig épp az utolsó simításokat végezték.

70 E politikai megállapodás értelmében pozitív összegű export-visszatérítéseket csak válsághelyzetben lehet megállapítani (lásd ebben az értelemben a fenti 57. pontban hivatkozott, 2013. december 20-án elfogadott rendeletet).

71 Márpedig a KAP jövőbeli irányvonalaival kapcsolatos politikai megállapodás annak az általános politikai és gazdasági kontextus képezi részét, amelyet a Bizottság figyelembe vehet. Ugyanis, ha előre látható, hogy az export-visszatérítések összege a közeljövőben állandó jelleggel nullában lesz megállapítva, kivéve a piaci válsághelyzet esetét, az arra ösztökélheti a Bizottságot, hogy inkább csökkentse az export-visszatérítések összegét.

72 Ezenfelül hangsúlyozni kell, hogy a jövőbeli politikai irányvonalak részét képezik annak az általános kontextusnak, amely az érintett piaci szereplők előtt ismert.

73 A WTO keretében zajló tárgyalások és a jövőbeli politikai irányvonalak figyelembevétele tehát nem igényelte, hogy azokat kifejezetten megemlítsék a megtámadott rendelet indokolásában, ez csak akkor lett volna szükséges, ha e szempontok nem csupán az export-visszatérítések összegének rögzítésekor figyelembe vett általános politikai és gazdasági kontextus részét képezték volna, hanem a megtámadott rendelet elfogadásának fő indokát képezték volna.

74 A jelen ügyben a Francia Köztársaság a tárgyaláson elismerte, hogy a Bizottság elvégezte az export-visszatérítések elméleti összegének kiszámítását. Ezenfelül a második jogalap elemzéséből az derül ki, hogy a Bizottság elvégezte a piaci helyzet elemzését, amelynek alapján úgy ítélte meg, anélkül, hogy ezzel nyilvánvaló értékelési hibát vétett volna, hogy a piaci helyzet stabil, és nem szükséges az export-visszatérítéseket pozitív előjelű összegben rögzíteni (lásd a fenti 87–142. pontot).

75 E körülményekre tekintettel nincs semmiféle ok azt feltételezni, hogy a WTO égiszén belül zajló tárgyalások és a jövőbeli politikai irányvonalak képezték volna a megtámadott rendelet elfogadásának fő indokát.

76 A tárgyaláson a Bizottság megerősítette, hogy az export-visszatérítések összegének nullában való rögzítését a piacelemezés indokolta, és e rögzítésnek sem a WTO keretén belül zajló tárgyalások, sem a KAP jövőbeli irányvonalai nem képezték kulcsfontosságú szempontjait.

77 A Francia Köztársaság a tárgyaláson azt állította, hogy a Bizottság kilépett a gazdasági elemzés keretei közül azzal, hogy az export-visszatérítések összegét nullában határozta meg annak érdekében, hogy az összhangban legyen a WTO keretén belül zajló tárgyalások során képviselt álláspontjával, függetlenül attól, hogy végül mi lett a gazdasági elemzés eredménye.

78 A Francia Köztársaság ugyanakkor nem hozott fel olyan érveket, amelyek alátámaszthatnák e tézisét. Mivel a Francia Köztársaság azt állítja, hogy szerinte a Bizottság ezt maga is elismerte, elegendő megállapítani, hogy ez utóbbi csupán azt jelezte, hogy a megtámadott rendelet elfogadásakor figyelembe vették a WTO égiszén belül zajló tárgyalásokat és a KAP új irányvonalait, de azok soha nem képezték a visszatérítési összeg nullában való rögzítésének fő indokát, sem annak elsődleges tényezőit. Ami a Francia Köztársaság azon érvét illeti, miszerint gazdasági szempontból szükség volt a visszatérítésre, elegendő megállapítani, hogy – amint az a második jogalap első részének elemzéséből kiderül – ez az érv nem megalapozott. Önmagában az a tény, hogy az export-visszatérítések összegének elméleti kiszámítása pozitív eredményt adott, egyáltalán nem zárja ki azt, hogy a piaci helyzet elemzése arra készteti a Bizottságot, hogy a visszatérítés összegét nullában rögzítse (lásd alább a 94–99. pontot). Az a körülmény tehát, hogy eltérés volt az elméleti számítás eredménye és a megtámadott rendeletben meghatározott összeg között, nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a WTO keretében zajló tárgyalások és a KAP jövőbeli irányvonalai képezték volna az export-visszatérítési összeg nullában való rögzítésének fő indokát vagy annak kulcsfontosságú szempontját.

79 Az előzőek egészéből az következik, hogy a megtámadott rendelet elfogadásakor a Bizottság nem tért el a szokásos gyakorlatától, és így megtehette azt, hogy csak szabványos indokolás adására szorítkozik, a fenti 24. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően, a WTO keretében zajló tárgyalások és a jövőbeli politikai irányvonalak pedig nem igényelték azt, hogy a megtámadott rendelet indokolásában külön is megemlítésre kerüljenek.

A Francia Köztársaság által felvetett többi érvről

80 A Francia Köztársaság azt rója fel a Bizottságnak, hogy csak azon szempontok felsorolására szorítkozott, amelyekre az 1234/2007 rendelet 164. cikkének (3) bekezdése alkalmazásában az export-visszatérítések összegének meghatározásakor az indokolását alapítani köteles, és nem jelölte meg pontosan azt, hogy e szempontok közül melyiket vette különösképpen figyelembe, továbbá nem

végezte el azt az értékelést sem, amelyet elvégezhetett volna. E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a Bizottság helyesen jegyzi meg, hogy ő nem köteles fontossági sorrend szerint felsorolni azokat a szempontokat, amelyekre a határozatát közelebbről alapítja, vagy utalni azokra a ténybeli helyzetekre, amelyeket az elemzésének alátámasztásához figyelembe vett.

81 A Francia Köztársaság ezenfelül úgy véli, hogy a megtámadott rendeletben a Bizottság egyáltalán nem jelölte meg pontosan azokat a szempontokat, amelyeken az értékelése alapult, és hogy az ilyen indokolás egyenértékű az indokolás hiányával.

82 Hangsúlyozni kell, hogy a fenti 24. pontban hivatkozott Delacre és társai kontra Bizottság ítélet (EU:C:1990:71) 19. pontjából az következik, hogy amikor a szabványos indokolás elegendő, mivel a Bizottság a szóban forgó jogi aktus elfogadáskor nem tér el az állandó döntéshozatali gyakorlatától, akkor az „irányadó jogi alapokra” történő hivatkozás a szóban forgó aktusban elegendő az indokolási kötelezettségnek való megfeleléshez. A jelen ügyben a Bizottság a megtámadott rendelet preambulumbekezdéseiben, különösen annak (2) preambulumbekezdésében, megemlítette az export-visszatérítések rögzítésére irányadó jogi alapokat.

83 A Francia Köztársaság ezenfelül arra hivatkozik, hogy abban az esetben, ha az Unió intézményei széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek, az uniós jogrend által a közigazgatási eljárás vonatkozásában előírt biztosítékok – különösen a határozatok megfelelő indokolására vonatkozó kötelezettség – tiszteletben tartásának annál nagyobb jelentősége van.

84 E tekintetben elegendő megállapítani, hogy a fenti 24. és 28. pontban hivatkozott ítéletek, amelyek szerint a Bizottság számára megengedett, hogy szabványos indokolást alkalmazzon, amikor nem tér el az állandó döntéshozatali gyakorlatától, a mezőgazdaság területére tartozó ügyekre vonatkoztak. Ezen ítélkezési gyakorlatot tehát nem lehet kétségbe vonni azzal az indokkal, hogy a Bizottság általában ezen a területen széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik.

85 Az előzőkben kifejtettek egészéből következik, hogy a megtámadott rendelet elegendő indokolást tartalmazott. Az első jogalapot tehát el kell utasítani.

2. *Az 1234/2007 rendelet 164. cikke (3) bekezdésének megsértésére alapított, második jogalapról*

86 A második jogalap két részre oszlik, az első része a piaci helyzet nyilvánvalóan téves értékelésén alapul, a második része pedig azon, hogy a Bizottság nyilvánvalóan túllépte a mérlegelési jogkörének határait, mivel a megtámadott rendelet meghozatala során az 1234/2007 rendelet 164. cikkének (3) bekezdésében nem említett tényezőket vett figyelembe.

A piaci helyzet nyilvánvalóan téves értékelésére alapított, első részről

87 A Francia Köztársaság úgy véli, hogy a Bizottság, annak megállapításával, hogy a piaci helyzet indokolja az export-visszatérítések összegének nullában történő rögzítését a baromfihús-ágazatban, nyilvánvaló értékelési hibát vétett.

88 A Bizottság vitatja a Francia Köztársaság érveit.

89 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy az uniós jogalkotó a mezőgazdaság területén széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, ami megfelel az EUMSZ 40–43. cikkben számára biztosított politikai hatásköröknek. Következésképpen a bírósági felülvizsgálatnak annak ellenőrzésére kell szorítkoznia, hogy a kérdéses intézkedésnél nem történt-e nyilvánvaló hiba vagy hatáskörrel való visszaélés, illetve hogy az érintett hatóság nem lépte-e át nyilvánvalóan mérlegelési jogköre korlátait (lásd: 2013. március 14-i Agrargenossenschaft Neuzelle ítélet, C-545/11, EBHT, EU:C:2013:169, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

Azokról a premisszákról, amelyeken a Francia Köztársaság érvelése alapul

90 Hangsúlyozni kell, hogy a Francia Köztársaság érvelése egy, az export-visszatérítések létjogosultságával kapcsolatos téves premisszán alapul.

91 A Francia Köztársaság azt állítja a válaszában, hogy az 1234/2007 rendelet 162. cikkének (1) bekezdéséből az következik, hogy az export-visszatérítések létjogosultságát az adja, hogy fedezni szeretnék a világpiaci árfolyamok, illetve árak és az uniós árak közötti különbséget.

92 Ugyanakkor hangsúlyozni kell, hogy az export-visszatérítések létjogosultságát az adja, hogy lehetővé teszik az Unió számára, hogy a harmadik országok felé irányuló export révén megszabaduljon a szóban forgó áruknak a belső piacon felhalmozódó feleslegeitől (lásd: 2013. szeptember 26-i Tilly Sabco kontra Bizottság végzés, T-397/13 R, EU:T:2013:502, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Az export-visszatérítési rendszernek nem az a célja, hogy valamely exportőrt szubvencionáljon, hanem az, hogy – a KAP célkitűzéseinek megvalósítása keretében – szükség esetén megkönnyítse a kivitelt, amint az EUMSZ 39. cikk is írja, vagyis annak célja többek között a piacok stabilizálása, és a mezőgazdaságból élők megfelelő életszínvonalának biztosítása, valamint a fogyasztók számára elfogadható ár garantálása (a fent hivatkozott Tilly Sabco kontra Bizottság végzés, EU:T:2013:502, 30. pont).

93 Az a tény tehát, hogy az export-visszatérítések fedezik a világpiaci és az uniós árak közötti különbséget, nem képezi azok fő célját, hanem csupán egy eszköz, ami arra szolgál, hogy lehetővé tegye az Unió számára, hogy – többek között piaca stabilitásának biztosítása érdekében – a harmadik országok felé irányuló export révén megszabadulhasson a feleslegeitől. Így az 1234/2007 rendelet 164. cikke (3) bekezdésének b) pontja úgy rendelkezik, hogy a Bizottság figyelembe veheti „a közös piacszervezés céljait, azaz az egyensúlynak, valamint az árak és a kereskedelem természetes fejlődésének a biztosítását ezen a piacon”.

94 A Francia Köztársaság érvelése egyébként azon a premisszán alapul, miszerint az érintett termék árának alakulása az Unión belül és a világpiacon alapvető tényezőt képez az export-visszatérítések rögzítésekor.

95 A tárgyaláson a Francia Köztársaság hozzátette, hogy az export-visszatérítések összegének elméleti számítása, amely az uniós piaci ár és a világpiaci ár közötti különbségen alapul, alapvető tényezőt képezett az export-visszatérítés összegének rögzítésekor, és hogy a visszatérítésnek az elméleti számításból eredő összegét csak a piaci helyzet elemzésére való hivatkozással lehetett „kiigazítani”. Ezenfelül úgy véli, hogy a piacelemzés csak súlyos piaci válság esetén írhatja felül az elméleti számítást. Szerinte a piacelemzés mindig „változtathat kicsit” a visszatérítés összegén, de a Bizottság csak akkor dönthet úgy, hogy egyáltalán nem ad visszatérítést, miközben arra „szükség” van, ha az Unió piacán hiány van baromfihúsból.

96 E premisszák azonban tévesek. Az 1234/2007 rendelet 164. cikke (3) bekezdésének szövege szerint ugyanis a Bizottságnak az e rendelkezésben felsorolt tényezők „legalább egyikét” figyelembe kell vennie. E megfogalmazás szerint a Bizottság azt is megteheti, hogy az e rendelkezésben felsorolt tényezők közül csak egyet vesz alapul. E rendelkezés nem állít fel hierarchiát e különféle tényezők között. Semmi sem gátolja azt, hogy a Bizottság például az 1234/2007 rendelet 164. cikke (3) bekezdésének b) pontjában foglalt tényezőnek tulajdonítson különös jelentőséget, vagyis „a közös piacszervezés céljainak, azaz az egyensúly, valamint az árak és a kereskedelem természetes fejlődése biztosításának ezen a piacon”. A Bizottság tehát megteheti, hogy az export-visszatérítések összegének rögzítésekor nagyobb jelentőséget tulajdonít a piacelemzés eredményének, mint az elméleti számítás eredményének.

97 A Francia Köztársaság azon állítását, miszerint a piaci helyzet elemzése csak a számítás eredményének „kiigazítását” teszi lehetővé, az 1234/2007 rendelet egyetlen rendelkezése sem támasztja alá. Ugyanez elmondható a Francia Köztársaság azon téziséről is, miszerint a Bizottság csak akkor dönthet úgy, hogy egyáltalán nem ad visszatérítést, miközben arra „szükség” van, ha az Unió piacán hiány van baromfihúsból.

98 Hangsúlyozni kell, hogy amikor a Francia Köztársaság ebben a kontextusban „szükséges visszatérítésre” hivatkozik, a visszatérítés összegének elméleti számításáról van szó. Ezen elméleti számítás kizárólag arra a kérdésre vonatkozik, hogy „szükségük” van-e a baromfihús-exportőröknek a pozitív összegű export-visszatérítésre ahhoz, hogy termékeiket az e visszatérítésekkel érintett régiókban értékesíteni tudják. Ugyanakkor, a piaci helyzet átfogó elemzése keretében a Bizottság nem köteles figyelembe venni az exportőr cégek sajátos helyzetét. Még ha egy export-visszatérítés „szükséges” is az exportőrök számára ahhoz, hogy termékeiket értékesíteni tudják, ez nem jelenti azt, hogy az átfogó piaci helyzetre tekintettel pozitív összegű export-visszatérítés rögzítése „szükséges”.

99 Lehetséges, hogy a piaci helyzet elemzése alapján a Bizottság úgy véli, hogy az uniós piaci helyzet stabil, és nincs szükség pozitív összegű export-visszatérítés megállapítására a piac stabilitásának, és a mezőgazdaságból élők megfelelő életszínvonalának biztosításához. Ilyen helyzetben a Bizottság megteheti, hogy nem ad export-visszatérítést, vagy annak összegét nullában rögzíti, még akkor is, ha az elméleti számítás eredménye alapján az export-visszatérítés összege pozitív. Ez az eset nem korlátozódik azokra az esetekre, amikor a baromfihúsból hiány mutatkozik, vagy súlyos válság van az Unió piacán.

100 Ezek után azokat a tényezőket kell elemezni – a Bizottság által a jelen eljárásban szolgáltatott magyarázatokra figyelemmel –, amelyekre a Bizottság az export-visszatérítések összegének nullában való rögzítésekor támaszkodott, majd ezt követően meg kell vizsgálni a Francia Köztársaság által felvetett azon konkrét érveket, amelyek szerint a Bizottság nyilvánvalóan tévesen értékelte a piaci helyzetet.

Azokról a tényezőkről, amelyekre a Bizottság az export-visszatérítések összegének nullában való rögzítésekor támaszkodott

101 A Bizottság az ellenkérelmében kiemelte, hogy az export-visszatérítések összegének a megtámadott rendeletben nullában való rögzítésekor többek között az alábbi tényezőket vette figyelembe:

– a baromfihús-árak a belső piacon a tartós kereslet miatt magasak voltak;

– a termelői haszonrések a tápköltségekhez viszonyítva a történelmi átlag felett voltak, annak ellenére, hogy a tápok ára több hónapja magas volt; ráadásul a gabonafélék árának, miután elérte a történelmi szintet, csökkennie kellett volna;

– a visszatérítéssel való kivitel továbbra is nőtt, annak ellenére, hogy három egymás követő alkalommal is csökkentették a visszatérítések összegét (2013 első öt hónapja tekintetében 7%-kal);

– a baromfihús-kivitel növekedett (összvolumenét tekintve 0,6%-kal, 2013 első öt hónapja tekintetében pedig 1%-kal), beleértve az export nagyobb részét kitevő, visszatérítés nélküli termékeket is, ami az ágazat versenyképességét mutatja;

– a piaci helyzet a kilátások szerint jól alakult, az európai baromfihús-termelés 0,7%-os növekedésének előrejelzésével, amelyet a belső piaci és nemzetközi kereslet növekedése hajtott;

– ennek ellenére a csirke magas belső piaci árait, a magas tápköltségeket és a brazil real (BRL) devalvációját figyelembe véve a Brazíliából származó baromfiárakhoz viszonyított különbséget 44,73 EUR/100 kg-ra becsülték;

– figyelembevételre került az átváltási árfolyam alakulása.

102 A Bizottság ezenfelül kiemelte, hogy figyelemmel a piaci helyzetre és annak alakulására, az export-visszatérítésekre nem volt szükség a piaci egyensúly biztosításához, különösen az Unióban, valamint az árak természetes alakulásához sem.

103 A Bizottság által szolgáltatott magyarázatokból az derül ki, hogy bár a visszatérítések összegének elméleti számítás szerinti eredménye pozitív volt, ő mégis úgy vélte, hogy az uniós piaci helyzet stabil, és nincs szükség pozitív összegű export-visszatérítés rögzítésére a piac stabilitásának és az árak természetes alakulásának biztosításához. Így az 1234/2007 rendelet 164. cikke (3) bekezdésének b) pontjában szereplő szempontnak tulajdonított különös jelentőséget.

104 Hangsúlyozni kell, hogy e tényezők (az uniós piaci árak emelkedése, az uniós termelők történelmi átlagnál magasabb haszonrése és a kivitel növekedése) alapján a Bizottság főszabály szerint helyesen vélhette úgy, anélkül, hogy ezzel nyilvánvaló értékelési hibát vétett volna, hogy az uniós piaci helyzet stabil, és nincs szükség pozitív összegű export-visszatérítés rögzítésére a piac stabilitásának biztosításához.

105 Így tehát meg kell vizsgálni a Francia Köztársaság által a Bizottság állítólagos nyilvánvaló értékelési hibáit illetően felvetett konkrét érveket.

A Francia Köztársaság által a piaci helyzet nyilvánvalóan téves értékelését illetően felvetett konkrét érvekről

106 A Francia Köztársaság azt állítja, hogy a Bizottság által az agrárpiacok közös szervezése irányítóbizottságának 2013. július 18-i ülésén az érintett termék uniós piaci árainak és világpiaci árainak alakulását illetően az „EU Market situation for poultry” című dokumentum (Az uniós baromfipiac helyzete; a továbbiakban: az irányítóbizottság elé terjesztett dokumentum) alapján előadott elemzés nyilvánvalóan téves.

107 A Francia Köztársaság kiemeli, hogy a Bizottság úgy vélte, hogy a baromfihús piaci árai növekedtek. Azt állítja, hogy ezzel a Bizottság nem vette figyelembe az euró (EUR) és az amerikai dollár (USD) átváltási árfolyamát, és e változó tényező figyelembevétele azt eredményezte volna, hogy a Bizottság azt állapítja meg, hogy a baromfihús világpiaci árai világszinten nem változtak, vagy legalábbis csak igen kis mértékben növekedtek.

108 E tekintetben a Francia Köztársaság kiemeli, hogy a baromfihús világpiaci ára nagyjából 185 USD/100 kg-ról 204 USD/100 kg-ra emelkedett a megtámadott rendelet elfogadását megelőző év során, vagyis 9,3%-os emelkedés volt tapasztalható, de ezt az emelkedést nagy részben ellensúlyozta az EUR USD-vel szembeni 6,5%-os felértékelődése ugyanezen időszakban.

109 Először is azt kell megállapítani, hogy még ha figyelembe vesszük is a Francia Köztársaság által szolgáltatott számadatokat, nem tűnik úgy, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát vétett volna azzal, hogy azt állapította meg, hogy a világpiaci árak emelkedtek. A Francia Köztársaság elismeri, hogy a 9,3%-os áremelkedést, ha teljes mértékben nem is, de „nagy részben” ellensúlyozta az euró dollárral szembeni felértékelődése. Hangsúlyozni kell, hogy az emelkedés, még ha enyhe mértékű is, ettől még továbbra is emelkedésnek tekinthető.

110 Másodszor, hangsúlyozni kell, hogy a világpiaci árakra vonatkozó számok, amelyekre a Francia Köztársaság az érvelését alapítja (185 USD/100 kg-ról 204 USD/100 kg-ra való emelkedés), megfelelnek azoknak a számadatoknak, amelyeket a Bizottság a piaci szereplőkkel közölt, amint azt a Francia Köztársaság a Törvényszék által a tárgyaláson feltett kérdésre adott válaszában is megerősítette. Itt a célországbeli értékesítési árról van szó, vagyis a közel-keleti értékesítési árról. Így tehát olyan számadatokról van szó, amelyeket a Bizottság az export-visszatérítések elméleti összegének kiszámításakor figyelembe vett.

111 A tárgyaláson a Francia Köztársaság kiemelte, hogy a visszatérítéseknek a Bizottság által elvégzett elméleti számítás eredménye szerinti összege – tudomása szerint – nagyjából megfelelt annak a számnak, amelyet az érintett piaci szereplőkkel közöltek. A Francia Köztársaság tehát nem azt állítja, hogy a Bizottság az elméleti számítás során vétett volna nyilvánvaló értékelési hibát. Azt sem állítja, hogy a Bizottság rosszul számította volna ki az export-visszatérítések elméleti összegét, amiatt, hogy nem vette figyelembe az átváltási árfolyamok változásait az uniós és a világpiaci ár összevetésénél.

112 Ami a Francia Köztársaság azon érvét illeti, miszerint a Bizottság – az irányítóbizottság elé terjesztett dokumentum 18. oldalán szereplő adatok alapján – tévesen vélte úgy, hogy a baromfihús ára emelkedett a világpiacon, a következőket kell megállapítani.

113 Az irányítóbizottság elé terjesztett dokumentum 18. oldala az árak alakulását szemlélteti az Unió, az Amerikai Egyesült Államok és Brazília piacán. Ezek az árak euróban vannak kifejezve, ami azt jelenti, hogy azok figyelembe veszik az USD és a BRL euróhoz viszonyított árfolyamváltozásait.

114 Hangsúlyozni kell, hogy az irányítóbizottság elé terjesztett dokumentum főként a piaci helyzet elemzésére vonatkozik. A piaci helyzet elemzése keretében a Bizottság nem köteles figyelembe venni az export-visszatérítéssel érintett termékeket az érintett célországokba exportáló cégek sajátos helyzetét, de figyelemmel lehet az általános piaci helyzetre.

115 Az, hogy a Bizottság úgy döntött, hogy nem ismerteti az irányítóbizottsággal a Közel-Keletre exportálók értékesítési árait, azzal a ténnyel magyarázható, hogy az irányítóbizottság elé terjesztett dokumentumnak nem az volt a rendeltetése, hogy kifejtse az export-visszatérítések összegének elméleti számítási módját, hanem főként az, hogy bemutassa a piaci helyzetet. Az ezzel kapcsolatban a Törvényszék által a tárgyaláson feltett kérdésre adott válaszában a Francia Köztársaság megerősítette, hogy tudomása volt a Bizottság azon gyakorlatáról, hogy a Bizottság nem enged belátást a visszatérítések elméleti összegének kiszámításába, valamint e számítás eredményébe, és hogy ezeket az elemeket nem közli az irányítóbizottsággal.

116 A tárgyaláson a Francia Köztársaság felvetette azt a kérdést, hogy a Bizottság miért nem közli az irányítóbizottsággal azokat az adatokat, amelyekre az export-visszatérítések összegének elméleti számítását alapozza, valamint e számítás eredményét. E tekintetben azt kell megállapítani, hogy a Francia Köztársaság nem hivatkozott arra alapított jogalapra, hogy az irányítóbizottságot megtévesztették volna valamely lényeges kérdésben a Bizottság mulasztása folytán nem közölt információk. A Francia Köztársaság egyébként nem állítja, hogy ő maga vagy valamely másik tagállam kérdést tett volna fel az irányítóbizottság ülésén az elméleti számításra vonatkozóan, és hogy a Bizottság e kérdésre megtagadta volna a válaszadást.

117 A Francia Köztársaság ezenfelül arra hivatkozik, hogy a baromfihús árának a brazil piacon a megtámadott rendelet elfogadását megelőző év során való csökkenése, amint az az irányítóbizottság elé terjesztett dokumentum 18. oldalán szereplő számadatokból is kitűnik, sokkal erősebb kihatással volt a világpiaci árakra, mint az árak emelkedésének az amerikai piacon, ami szintén látszik az ugyanezen oldalon szereplő számadatokból, és így a baromfihús világpiaci ára nem emelkedett a megtámadott rendelet elfogadását megelőző év során.

118 Ezen érvnek nem lehet helyt adni. Bár igaz, hogy a brazíliai árakat – amennyiben azok rendelkezésre állnak és naprakészek – figyelembe veszik az export-visszatérítések összegének elméleti kiszámításakor (lásd a fenti 35. pontot), ez azonban nem jelenti azt, hogy az általános piaci helyzet elemzése keretében a Bizottság köteles lenne a világpiaci árak alakulására vonatkozó elemzését mindenekelőtt a brazíliai árakra alapítani.

119 Ezenfelül hangsúlyozni kell, hogy az irányítóbizottság elé terjesztett dokumentum 18. oldala az árak hosszú távú alakulását mutatja, nevezetesen a 2009 és 2013 közötti időszak vonatkozásában.

120 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az irányítóbizottság elé terjesztett dokumentumnak nem az a rendeltetése, hogy kifejtse az export-visszatérítések összegének elméleti számítási módját, hanem főként az, hogy bemutassa az általános piaci helyzetet. Bár az elméleti számítás az árak rövidtávú alakulását veszi figyelembe, a Bizottság megteheti, hogy a piaci helyzet értékeléséhez az árak hosszú távú alakulását veszi figyelembe.

121 Az irányítóbizottság elé terjesztett dokumentum 18. oldalából egyértelműen az derül ki, hogy a csirkehús ára az Unióban és az Amerikai Egyesült Államokban hosszútávon emelkedő tendenciát mutatott.

122 Ami a csirkehús brazíliai árát illeti, az irányítóbizottság elé terjesztett dokumentum 18. oldalából az derül ki, hogy az érintett időszak végén árcsökkenés volt tapasztalható. Ugyanakkor, ha a 2009 és 2013 közötti időszak teljes egészét vesszük figyelembe, ezen időszak egészét tekintve a brazíliai árak nem mutattak csökkenő tendenciát.

123 Figyelemmel a csirkehús árának egyértelműen emelkedő tendenciájára az Amerikai Egyesült Államokban, valamint az árak csökkenő tendenciájának hiányára hosszú távon Brazíliában, a Bizottság nem vétett nyilvánvaló értékelési hibát annak megállapításával, hogy a világpiaci árak emelkedőben voltak.

124 A Francia Köztársaság azt állítja, hogy a Bizottságnak a baromfihús uniós piaci árait a baromfihús közel-keleti áraival kellett volna összevetnie.

125 E tekintetben elegendő megállapítani, hogy a Bizottság helyesen hasonlította össze ezeket az árakat, méghozzá az export-visszatérítések összegének elméleti kiszámítása keretében.

126 A Francia Köztársaság azon érve, miszerint ennek az összevetésnek szükségképpen arra kellett volna vezetnie, hogy a Bizottság fenntartja, sőt akár megemeli az export-visszatérítések összegét, azon a téves premisszán alapul, miszerint az export-visszatérítés összegének rögzítésekor az elméleti számításnak kell képeznie az alapvető tényezőt, és a piaci helyzet elemzése csupán ezen összeg „kiigazítását” teszi lehetővé.

127 A Francia Köztársaság ezenfelül arra hivatkozik, hogy a BRL 2012-es leértékelődése miatt a baromfihús árai a Közel-Keleten inkább csökkenő tendenciát mutattak, de mindenesetre semmiképpen sem emelkedtek, illetve még kevésbé mondható, hogy jelentősebb mértékben emelkedtek volna, mint a baromfihús uniós piaci árai. A Francia Köztársaság azt állítja, hogy a Bizottságnak azt kellett volna megállapítania, hogy az uniós piaci árak és a közel-keleti piaci árak közötti eltérés nem mutatott csökkenő tendenciát, sőt, valószínűnek tűnt, hogy ezen eltérés az elkövetkezendő időszakban csak tovább fog nőni, és ennek következtében, az uniós piaci és a világpiaci árak alakulása kilátásainak az 1234/2007 rendelet 164. cikkének (3) bekezdése szerinti figyelembevétele arra kellett volna, hogy vezesse a Bizottságot, hogy a megtámadott rendelet elfogadásakor azonos szinten tartsa, sőt, akár megemelje az export-visszatérítések összegét a baromfihús tekintetében.

128 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az uniós piaci árak és a közel-keleti értékesítési árak közötti eltérésnek kizárólag az export-visszatérítések összegének elméleti számításánál van jelentősége. A Francia Köztársaság érve tehát azon a téves premisszán alapul, miszerint a Bizottságnak az elméleti számítás eredményét kell figyelembe vennie alapvető tényezőként az export-visszatérítések összegének meghatározásakor.

129 Hozzá kell tenni, hogy a Francia Köztársaság érve szintén azt erősíti meg, hogy az árak emelkedése az Unión belül egy olyan tényező volt, amelynek arra kellett volna vezetnie a Bizottságot, hogy megemelje az export-visszatérítések összegét, hiszen ezen emelkedés növelte az uniós piaci ár és a közel-keleti árak közötti eltérést, és így az elméleti számítás eredményét. Ez az érv azonban nem veszi figyelembe azt a tényt, hogy a szóban forgó termék árának emelkedése az uniós piacon egy olyan tényező, ami amellett szól, hogy a helyzet stabil e piacon, és így azon tényezők egyikét képezheti, amelyek alapján a Bizottság úgy dönt, hogy nem nyújt export-visszatérítést, vagyis annak összegét nullában rögzíti. Ugyanis egy stabil helyzet az uniós piacon arra vezetheti a Bizottságot, hogy úgy ítéli meg, hogy nincs szükség pozitív összegű export-visszatérítésekre ahhoz, hogy kivezessék a feleslegeket és biztosítsák a piaci stabilitást.

130 A Francia Köztársaság ezenfelül azt állítja, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a gabona és szója világpiaci árainak jól észlelhető emelkedését, amelynek hatására megemelkedtek a baromfitápok költségei, és ennek következtében, jól észlelhetően, az uniós baromfihús-termelők költségei is.

131 E tekintetben a Bizottság hangsúlyozza, hogy ő figyelembe vette azt a tényt, hogy a termelői haszonrések a tápköltségekhez viszonyítva a történelmi átlag felett voltak, annak ellenére, hogy a tápok ára több hónapja magas volt. Ráadásul a gabonafélék árának, miután elérte a történelmi szintet, szerinte csökkennie kellett volna.

132 Kiemelendő, hogy az irányítóbizottság elé terjesztett dokumentum 8. és 9. oldalán feltüntették a csirketápok árainak alakulását. Ezenfelül ugyanezen dokumentum 10. oldala a termelők árréseit a csirketáp költségeinek függvényében mutatja.

133 E körülmények alapján nincs ok azt feltételezni, hogy a tápköltségek növekedését a Bizottság ne vette volna figyelembe.

134 A tárgyaláson ezzel kapcsolatban feltett kérdésre adott válaszában a Francia Köztársaság mindössze annyit közölt, hogy önmagában az a tény, hogy a Bizottság feltüntette a tápok árainak emelkedését az irányítóbizottságnak megküldött táblázatokban, még nem bizonyítja, hogy e tényezőt ténylegesen is figyelembe vette volna.

135 E tekintetben először is hangsúlyozni kell, hogy a Francia Köztársaságra hárul annak bizonyítása, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát vétett. Az irányítóbizottság elé terjesztett dokumentum, amelyet a Francia Köztársaság a keresetleveléhez csatoltan benyújtott, és amelyre érvelését alapítja, a Bizottság által elvégzett piacelemzést mutatja, és így azokra a tényezőkre vonatkozóan tartalmaz információkat, amelyeket ez utóbbi ezen elemzésnél figyelembe vett. Ha a Francia Köztársaság úgy véli, hogy valamely tényezőt nem vettek figyelembe, annak ellenére, hogy az szerepel az irányítóbizottság elé terjesztett dokumentumban, neki kell olyan konkrét bizonyítékokat szolgáltatnia, amelyek alapján megállapítható, hogy a Bizottság mégsem vette figyelembe e tényezőt.

136 Másodszor, hangsúlyozni kell, hogy az a körülmény, hogy a termelők árrései a tápköltségekhez viszonyítva – a tápköltségek emelkedése ellenére – a történelmi átlag felett voltak, éppen egyike volt azoknak a tényezőknek, amelyek amellett szóltak, hogy az uniós piaci helyzet stabil. E körülmény figyelembevétele azt jelenti, hogy a Bizottság szükségképpen figyelembe vette a tápköltségek emelkedését, amely e számítás egyik tényezőjét képezte.

137 Harmadszor, emlékeztetni kell arra, hogy az export-visszatérítések összegének elméleti kiszámítása során az árkülönbözetet a FOB-paritáson számított franciaországi beszerzési ár és a célországbeli értékesítési ár közötti különbözet alapján számítják ki (lásd a fenti 35. pontot). A beszerzési költség figyelembevétele azt jelenti, hogy a Bizottság figyelembe vette a tápköltségeket. Amint azt a Bizottság a Törvényszék által írásban feltett kérdésekre adott válaszban kifejtette, a franciaországi beszerzési árakat a tápköltségek, az élő állat költsége, a levágott állat költsége, a „vágóhídi" költség és a FOB-ra bocsátási költségek figyelembevételével számítják ki. Ezenfelül emlékeztetni kell arra, hogy a Francia Köztársaság nem állítja, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát vétett volna az export-visszatérítések összege elméleti kiszámítása során (lásd a fenti 111. pontot).

138 A Bizottság által az ellenkérelemben felvetett azon érvre adott válaszában, miszerint a baromfihús kivitele nőtt, a Francia Köztársaság azt állítja, hogy a baromfihús-export volumenének 0,6%-os növekedése, illetve annak 2013 első öt hónapjára vetített 1%-os növekedése alapján a Bizottságnak azt kellett volna megállapítania, hogy a kivitel volumene ebben az időszakban változatlan maradt.

139 E tekintetben elegendő megállapítani, hogy a növekedés, bármilyen enyhe is, attól még növekedésnek tekinthető. A Bizottság megtehette, hogy figyelembe veszi a kivitel e növekedését, még akkor is, ha az csupán enyhe mértékű, mint olyan elemet, amely annak szüksége ellen szól, hogy az export-visszatérítéseket pozitív összegben rögzítsék.

140 Végül a Francia Köztársaság arra hivatkozott a tárgyaláson, hogy a piaci helyzet 2013 júliusában ugyanaz volt, mint 2013 áprilisában, illetve 2013 januárjában.

141 Ugyanakkor, a Francia Köztársaság ezt az állítást nem támasztotta alá konkrét érvekkel. Egyébként az irányítóbizottság elé terjesztett dokumentumból az derül ki, hogy a piaci helyzet 2013 júliusában nem ugyanaz volt, mint 2013 áprilisában vagy januárjában. Az irányítóbizottság elé terjesztett dokumentum 10 oldalából például az derül ki, hogy a termelők haszonrése a tápköltségekhez viszonyítva 2013 júliusában magasabb volt, mint 2013 áprilisában vagy januárjában.

142 Az eddigiek egészéből az következik, hogy a második jogalap első részét el kell utasítani.

Az arra alapított második részről, hogy a Bizottság nyilvánvalóan túllépte a mérlegelési jogkörének határait, mivel a megtámadott rendelet meghozatala során az 1234/2007 rendelet 164. cikkének (3) bekezdésében nem említett tényezőket vett figyelembe

143 A Francia Köztársaság úgy véli, hogy a Bizottságnak az export-visszatérítések összegének rögzítésekor kizárólag az 1234/2007 rendelet 164. cikkének (3) bekezdésében felsorolt tényezőket kell figyelembe vennie, mivel e felsorolás korlátozó jellegű. Úgy véli, hogy azáltal, hogy a megtámadott rendelet elfogadásakor a belső és a nemzetközi hátteret, nevezetesen a KAP reformjára vonatkozó politikai megállapodás meglétét, és a WTO dohai fordulója keretében zajló, az export-visszatérítések eltörlésére irányuló, megállapodás megkötésétől függővé tett kötelezettségvállalással kapcsolatos tárgyalásokat is figyelembe vette, a Bizottság az 1234/2007 rendelet 164. cikkének (3) bekezdésében nem említett tényezőket vett figyelembe, és így nyilvánvalóan túllépte mérlegelési jogkörének határait.

144 A Bizottság vitatja a Francia Köztársaság érveit.

145 A Francia Köztársaság érvelése azon a premisszán alapul, miszerint azon tényezőknek az 1234/2007 rendelet 164. cikkének (3) bekezdésében szereplő felsorolása, amelyeket a Bizottság a visszatérítések összegének rögzítésekor figyelembe vehet, korlátozó jellegű.

146 Meg kell tehát vizsgálni, hogy e premissza helyes-e.

147 Hangsúlyozni kell, hogy az 1234/2007 rendelet 164. cikkének (3) bekezdésében szereplő megfogalmazás meglehetősen képlékeny. E bekezdés szerint ugyanis „[a]z egyes meghatározott termékekre vonatkozó visszatérítés mértékének megállapításakor az alábbi tényezők legalább egyikét figyelembe kell venni […]”.

148 E megfogalmazásból az következik, hogy a Bizottság köteles legalább az e cikkben felsorolt tényezők egyikét figyelembe venni. Ugyanakkor, e megfogalmazásból nem következik, hogy e tényezők felsorolása korlátozó jellegű lenne. Az a megfogalmazás, miszerint „figyelembe kell venni”, nem képezi akadályát annak, hogy más tényezőket is figyelembe vegyenek.

149 A választott megfogalmazás képlékenysége nem azt bizonyítja, hogy a felsorolás korlátozó jellegű lenne. E képlékenységet egyébként a szóban forgó rendelkezés többi nyelvi változata is megerősíti. Így például az angol változatban a „One or more of the following aspects shall be taken into account when refunds for a certain product are being fixed” fordulat, a németben pedig a „Die Ausfuhrerstattungen werden je nach Erzeugnis unter Berücksichtigung eines oder mehrerer der folgenden Faktoren festgesetzt” fordulat szintén azt erősíti meg, hogy a Bizottság csupán arra köteles, hogy a felsorolt tényezők közül legalább egyet figyelembe vegyen, ami nem jelenti azt, hogy érvelését kizárólag ezekre a tényezőkre kellene alapítania.

150 Ezenkívül, az a körülmény, hogy az 1234/2007 rendelet 162. cikkének (1) bekezdése szerint magának az export-visszatérítéseknek a nyújtása fakultatív jellegű, amellett szól, hogy ezen visszatérítések összegének meghatározásakor a Bizottság igen széles mérlegelési mozgástérrel és nagyfokú rugalmassággal rendelkezik.

151 Ugyanis nem lenne túlságosan meggyőző azt vélelmezni, hogy a Bizottság dönthet úgy, hogy egyáltalán nem nyújt export-visszatérítést, méghozzá anélkül, hogy e döntését meghatározott szempontokra kellene alapítania, e visszatérítések összegének rögzítésekor viszont kizárólag a korlátozó jelleggel felsorolt tényezőket kell figyelembe vennie.

152 A Francia Köztársaság állításaival ellentétben, az 1234/2007 rendelet 164. cikkének (3) bekezdését nem fosztaná meg a hatékony érvényesüléstől, ha az e rendelkezésben felsorolt tényezők listáját nem tekintenénk korlátozó jellegűnek.

153 Ugyanis, bár az 1234/2007 rendelet 164. cikk (3) bekezdése nem képezi akadályát annak, hogy más tényezőket is figyelembe vegyen, e bekezdésből az következik, hogy a Bizottság arra (is) köteles, hogy az e rendelkezésben felsorolt tényezők közül legalább egyet figyelembe vegyen.

154 Az előbbiekből az következik, hogy az a premissza, amelyre a Francia Köztársaság az érvelését alapozza, téves.

155 A teljesség kedvéért hangsúlyozni kell, amint azt lényegében a Bizottság is előadja, hogy még ha az 1234/2007 rendelet 164. cikkének (3) bekezdésében említett tényezők felsorolását korlátozó jellegűnek is tekintenénk, az akkor sem képezné akadályát az általános politikai és gazdasági háttér figyelembevételének.

156 Ugyanis emlékeztetni kell arra, hogy az általános hatályú jogi aktusok elfogadása mindig valamilyen általános politikai és gazdasági kontextusba illeszkedik, és teljesen rendjén való, hogy a Bizottság figyelembe veszi e hátteret (lásd a fenti 60. és 61. pontot).

157 Amikor a Bizottság jövőbeli politikai irányvonalakat és nemzetközi szinten folyamatban lévő tárgyalásokat vesz figyelembe az export-visszatérítések összegének rögzítésekor, az 1234/2007 rendelet 164. cikkének (3) bekezdésében említett képlékeny szempontok alapján, ez nem jelenti azt, hogy túllépi mérlegelési jogkörének határait, még akkor sem, ha a szóban forgó rendelkezésben szereplő szempontok listája korlátozó jellegűnek tekintendő. Ugyanis, az általános kontextus mindig kihatással

lehet a Bizottság mérlegelési jogkörének gyakorlására, és azon szempontok – akár korlátozó jellegű – felsorolása, amelyeket a Bizottság figyelembe vehet, nem képezheti akadályát ezen általános kontextus figyelembevételének.

158 Az előbbiekben kifejtettek egészéből az következik, hogy a Bizottság azon döntése, hogy figyelembe veszi a KAP reformjának szempontjait, valamint a WTO keretén belül zajló tárgyalásokat, nem kifogásolható.

159 Így a második jogalap második részét szintén el kell utasítani, a keresetet ennek következtében pedig teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

160 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

161 A jelen ügyben a Bizottság azt kérte, hogy a Törvényszék „jelenleg ne határozzon a költségekről”. Ezáltal nem kérte szabályszerű formában a Francia Köztársaság költségek viselésére való kötelezését. Ugyanis az arra irányuló kérelemnek, hogy a Törvényszék ne határozzon a költségekről, a jelen ügyben nincs értelme, és egyenértékű azzal, mintha a Bizottság egyáltalán nem kérte volna a költségek viselésére való kötelezést.

162 E körülmények alapján úgy kell rendelkezni, hogy a felek maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A keresetet elutasítja.

2) A felek maguk viselik saját költségeiket.

Dittrich Schwarcz Tomljenović

Kihirdetve Luxembourgban, a 2016. január 14-i nyilvános ülésen.

Aláírások